

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214877
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712214877.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 15C/270/2012-24 zo dňa 16. januára 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podanie navrhovateľa zo dňa 21.9.2012 doručené súdu dňa 27.9.2012, odmietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ aj napriek poučeniu a výzve súdu obsiahnutej v uznesení č.k. 15C/270/2012-16 zo dňa 21.11.2012 nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce predbežné prejednanie uplatňovaného nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, ktorým je podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ani o tom nepripojil žiadne dôkazy. V podaní zo dňa 10.12.2012, zaslaného v reakcii na výzvu súdu, navrhovateľ iba predložil kópiu sprievodného listu zo dňa 25.9.2012 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR s konštatovaním, že jednotlivé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozostávajú zo 6-tich strán a prílohou každej žiadosti je plnomocenstvo. Zo zoznamu žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody predloženého do konania sp. zn. 15C/208/2012 (na ktorý navrhovateľ odkázal) prvostupňový súd nemal preukázané, že nárok navrhovateľ predbežne prejednal s Ministerstvom spravodlivosti SR, resp. podal na ministerstve žiadosť o prerokovanie tohto nároku a či je tento nárok totožný s nárokom uplatňovaným v danom konaní. S poukazom na uvedené mal okresný súd pri aplikácii § 43 ods. 2 O. s. p. za to, že ide o taký nedostatok podmienky konania, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať, a preto podanie navrhovateľa doručené súdu dňa 27.9.2012 odmietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že vec nesprávne právne posúdil, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, svojím postupom mu odňal možnosť na konanie pred súdom a napokon to, že rozhodoval vylúčený sudca. Uviedol, že nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že okresný súd svoju právomoc na konanie, čo je jednou z podmienok konania, nesprávne zamenil s náležitosťami samotného podania. Ak by súdu nebolo doručené riadne podanie, neexistoval by dôvod na skúmanie podmienok konania. Dôsledkom neodstránenia väd podania je jeho odmietnutie, čo spôsobí stav akoby podanie na súde urobené nebolo. Skúmať podmienky konania je možné až počas konania, t.j. po začatí konania na základe návrhu. Zákon za absenciu podmienky konania nestanovuje sankciu v podobe odmietnutia, ako to posúdil a rozhodol prvostupňový súd. Takéto rozšírenie náležitostí podania nie je prípustné, predstavuje jednak nesprávne právne posúdenie veci a zároveň spôsobuje zásah do

základného práva účastníka na prístup k súdu, ako aj na spravodlivý súdny proces. V prípade existencie prekážky konania súd konanie zastaví, pričom v prípade, ak vec nepatrí do právomoci súdu, ale iného orgánu, po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania vec postúpi tomuto orgánu, pričom účinky spojené s podaním návrhu ostávajú zachované. V tejto súvislosti, ak by sa aj akceptovalo, že vec patrila do právomoci iného orgánu, súd by odmietnutím podania odňal účastníkovi účinky spojené s podaním návrhu, keďže tieto účinky sú spojené s rozhodnutím o zastavení konania a nie s rozhodnutím o odmietnutí podania.

Ďalší odvolací dôvod, a síce to, že rozhodoval vylúčený sudca, odvolateľ odôvodnil tým, že uskutočnil vo veci samej podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených súvislostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11NcC 46/2012 zo dňa 17.10.2012). Taktiež je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávaní práva na nestranný súd. Za daného stavu, keď podľa odvolateľa názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, nebolo a nie je prípustné, aby vydal uznesenie o odmietnutí podania vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Uznesenie o odmietnutí podania - návrhu na začatie konania odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie.

Odvolateľ ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie prvostupňového súdu je založené jednak na nesprávnom právnom posúdení následkov nedostatku podmienky konania a zároveň je založené na nesprávnom posúdení existencie nedostatku podmienky konania. K neexistencii neodstrániteľného nedostatku podmienky konania navrhovateľ uviedol, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podaným odporcovi, ktorý by navyše obsahoval vyznačený dátum podania. Navrhovateľ podal originál návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odporcovi osobne do podateľne, pričom odporca potvrdil prijatie individuálneho návrhu spolu s prijatím iných individuálnych návrhov označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Originál návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody založil odporca do svojho príslušného spisu, a preto navrhovateľ v podanej žalobe navrhol súdu, aby ako dôkaz v konaní vykonal oboznámenie sa s príslušným spisom odporcu. Navrhovateľ nevyhotovil printový rovnopis návrhu z dôvodu hospodárnosti, aby inter alia nedošlo v spojení s nesprávnym úradným postupom štátu k navýšeniu materiálnej škody na jeho strane. Žiadna normatívna právna úprava neukladá poškodenému subjektu povinnosť, aby v prípade postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vykonal úkony smerujúce k zabezpečeniu vyhotovenia printovej verzie rovnopisu návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a postaral sa o vyznačenie prezenčnej pečiatky orgánu konajúceho v mene štátu (§ 4 citovaného zákona). Navrhovateľ uviedol, že ak všeobecný súd má za to, že zisťovanie skutočností zo spisu odporcu má menšiu vypovedaciu hodnotu než oboznámenie sa s návrhom predloženým navrhovateľom, je pripravený poskytnúť návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s tým, že žalobca disponuje jednotnou a neoddeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len túto jednotnú databázu obsahujúcu celkovo 43597 návrhov - databáza samozrejme zahŕňa aj súdom požadovaný individuálny návrh. Navyše v danom štádiu konania neexistuje námietka zo strany odporcu, že návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v danej individuálnej veci nebol podaný. V prípade pochybností je namieste požadovať, aby súd získal vyjadrenie ohľadom doručenia návrhu priamo od odporcu (§ 114 ods. 2 a 3 O.s.p.). Navrhovateľ riadne preukázal, že podal návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu spravodlivosti SR, a to na základe potvrdených zoznamov podaných návrhov na predbežné prerokovanie, pričom poradové číslo žaloby v jeho značke sa zhoduje s poradovým číslom v zozname podaných návrhov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V navrhovateľovej značke sú uvedené dve čísla. Prvé číslo predstavuje poradové číslo žaloby a druhé číslo poradové číslo v zozname podaných návrhov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, ktorý bol publikovaný pod označením R 28/1978 sp. zn. 2 Cz 38/7, ak ide o nárok na náhradu, ktorý je nevyhnutné prejednať s orgánom, ktorý za škodu zodpovedá pred podaním samotnej žaloby a žaloba je podaná bez predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ide o odstrániteľný nedostatok podmienky konania. Rozhodnutie poukazuje na to, že je potrebné postupovať podľa § 104 ods. 2 O.s.p., teda vykonať iné vhodné opatrenia, avšak nie je možné v takomto prípade konanie meritórne ukončiť a žalobu zamietnuť. Aj v zmysle

dôvodovej správy k § 14 a § 15 zákona č. 514/2003 Z. z., ak poškodený uplatní nárok na súde bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd návrh zamietnuť, ani bez ďalšieho konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky ustanovením primeranej lehoty. Napokon v závere svojho odvolania navrhovateľ zdôraznil, že návrh na predbežné prerokovanie nároku riadne a včas podal. Súd s poukazom na § 104 ods. 2 O.s.p. preto nie je oprávnený vo veci meritórne rozhodnúť a žalobu zamietnuť, nie je oprávnený ani konanie zastaviť, pretože taký nedostatok nepredstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pričom odmietnutie podania tak, ako rozhodol prvostupňový súd, je úplne vylúčené. Absencia podmienky konania, právomoc súdu na konanie nemôže byť postavená len v rovine dohadu súdu, resp. na nie celkom dôsledne zistených skutočnostiach a pravdepodobnosti právomoci iného orgánu. Ku konštatovaniu, že súd nie je príslušný na konanie, je potrebné dospieť s absolútnou istotou, pričom súd nepochybne musí vykonať všetky dôkazy potrebné pre jeho rozhodnutie bez ohľadu na to, či ich účastník navrhol alebo nie. Navrhovateľ ako dôkaz v konaní navrhol oboznámenie sa so spisom Ministerstva spravodlivosti SR, ktorý je vedený o jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Pri vykonaní tohto navrhnutého dôkazu by súd nepochybne zistil, že podmienky konania sú naplnené a je daná právomoc súdu konať.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 toto uznesenie v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobou zo dňa 21.9.2012, doručenou súdu dňa 27.9.2012, sa navrhovateľ domáha, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 5182874 dlžníkom, t.j. povinnou X. S., v zákonom stanovenej lehote a tiež aby rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 125,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 287,66,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Zmyslom predbežného prejednávania nároku je využitie zákonných možností na to, aby k náprave narušených vzťahov došlo jednaním medzi poškodenými a orgánmi oprávnenými konať za štát, resp. územnú samosprávu a aby sa v týchto prípadoch pokiaľ možno predišlo súdnemu konaniu.

Poškodený sa obracia na súd až vtedy, ak predbežné prerokovanie nároku nevedlo k uspokojeniu nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, a preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť prejednaný v občianskom súdnom konaní. Ak poškodený uplatní nárok na súde bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd návrh zamietnuť, ani bez ďalšieho konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty.

V podanej žalobe navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Na preukázanie uvedenej skutočnosti navrhovateľ uviedol ako dôkaz spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody uplatňovanej v konaní. Tiež uviedol, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežnom prerokovaní je založené v súdnom spise vedenom pred Okresným súdom Martin v konaní, kde ako navrhovateľ vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a ako odporca SR zastúpená MS SR, pričom predmetom je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinennej nesprávnym úradným postupom pri výkone exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 1233180 dlžníkom menom U. C., nar. X.XX.XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 7942/2010.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, pokiaľ tento vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci z hľadiska podmienok pre odmietnutie podania. Zhodne s názorom odvolateľa bol aj odvolací súd toho názoru, že pokiaľ navrhovateľ v podanej žalobe ako dôkaz toho, že požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, označil spis Ministerstva spravodlivosti SR, nemohol prvostupňový súd jeho podanie odmietnuť argumentujúc tým, že na výzvu súdu nepredložil označený dôkaz, o to viac, že odporca doposiaľ takúto skutočnosť, t.j. neprerokovanie nároku žalobcu o náhradu škody nenamietal. Za daného stavu bude vecou ďalšieho konania, aby okresný súd dôkaz označený navrhovateľom vykonal.

Čo sa týka ďalšieho vytýkaného nedostatku, a síce, že vo veci mal rozhodovať vylúčený sudca, odvolací súd dodáva, že navrhovateľ výslovne vo svojich podaniach uviedol, že nepodáva námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi podľa § 15a O.s.p. (č. I. 12 spisu). Zákonná sudkyňa sa výslovne vyjadrila, že sa vo veci necíti zaujatá pre pomer k veci, k účastníkom ani k ich zástupcom. V tomto štádiu konania teda neboli preukázané zákonné dôvody a skutočnosti odôvodňujúce záver o zaujatosti zákonnej sudkyne. K namietaným skutočnostiam zaujal okresný súd stanovisko i v dôvodoch uznesenia č. k. 15C/270/2012-16 zo dňa 21.11.2012.

Z vyššie uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že tu neboli splnené podmienky pre odmietnutie podania, a preto preskúmané rozhodnutie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na záver odvolací súd poukazuje na to, že v prípade ak by nebol odstránený nedostatok uvedenej podmienky, ktorý treba hodnotiť ako obdobu nedostatku procesnej podmienky, mal by súd postupovať podľa úpravy Občianskeho súdneho poriadku o zastavení konania (§ 104 ods. 2 O.s.p.), ale nie odmietnuť podanie lebo v danom prípade nejde o odstraňovanie väd neúplného podania v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.